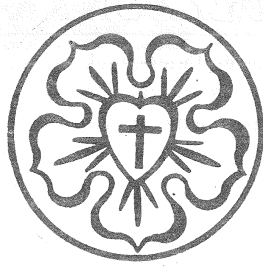

HARANGSZÓ

OROSHÁZI EVANGÉLIKUSOK LAPJA

1994.II. 20.

I. ÉVFOLYAM I. SZÁM

ÁRA : 20 Ft

BEKÖSZÖNTŐ

Régi hagyományt elevenítünk fel, amikor gyülekezetünk újságjával bekoztatunk testvéreink és minden érdeklődő ajtaján. Az orosházi evangélikus gyülekezet 250 éves története folyamán már kétszer indított újságot. Először 1927. májusában Orosházi Evangélikusok Lapja címen, Kálmán Rezső lelkész szerkesztésében, majd a halálával 1933-ban megszűnt lap helyett 1934-ben Orosházi Evangélikus Élet címen adott ki újságot a gyülekezet Horémusz Pál lelkész főszerkesztő irányításával.

Most, a jubileumi évünkben induló újságunknak a "HARANGSZÓ" címet adtuk. A cím megválasztása jelképes. Ahogyan a harang szava messze hallatszik, úgy szerenénk eljutni mi is híreinkkel nemcsak a város központban, de a város peremén, sőt a tanyákon lakó testvéreinkhez is.

A harangszót funkciója szerint különböztetik meg. Ennek megfelelően szerenénk újságunkkal HIRHARANGGÁ lenni.

Vannak még ma is olyan gyülekezeink, ahol a gyülekezet tagjainak halálhírét egy vagy több rövid harangszóval, "csendítéssel" adják tudtul, attól függően, hogy férfi, nő, vagy gyermek az elhunyt. Majd ezután következik a hosszabb harangozás. Mi azonban elsősorban a jó hírt, vagy ahogyan görög néven ismerjük a Bibliából, az evangéliumot szeretnénk eljuttatni testvéreinkhez arról, hogy "úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne veszzen, hanem örök élete legyen" /Jn 3,

16./ Természetesen a gyülekezetben, egyházmegyénkben és az egyházban történő eseményekről is tájékoztatást kívánunk adni lapunk olvasóinak.

JELZŐ HARANGGÁ, vagy ahogyan ezt korábban mondták, vészharanggá is kívánunk lenni, amikor féltő szeretetből felhívjuk a figyelmet azokra a veszélyekre, bűnökre, amelyek megronthatják a fiatalok és idősek, a családok, a gyülekezet, a közösség életét. Ezzel segítséget

szeretnénk nyújtani azoknak, akiknek veszélyben van a biztonsága, nyugalma, lelki békessége.

HÍVÓ HARANGGÁ is szeretnénk válni azzal, hogy az Isten által számunkra felkínált alkalmakra: istentiszteletre, áhítatokra, bibliaórákra, szeretetvendégségre, az evangélikus keresztyén testvéri közösségre, az egybe-tartozás munkálására hívogatunk a

"Harangszó" hasábjain. Így is fogalmazhatom: Jézushoz hívogatunk, tudva azt, hogy minél közelebb jutunk Jézushoz, annál közelebb kerülünk egymáshoz. Ezért bízunk abban, hogy lapunk összekapcsoló erővé lesz fiatalok és idősek, egészségesek és betegek, tehetősebbek és anyagilag értelenek, házastársak és családtagok, szülők és gyermekek, vezetők és beosztottak között, minden ember között. Reméljük azt, hogy újságunk eljut a távolban lakókhöz, a munkába járókhoz, az ágyhoz kötöttekhez, a kórházban gyógyulást várókhöz és a szociális otthonokban lakókhöz éppen úgy, mint a gyülekezet aktív tagjaihoz és mindenki olvashatja belőle azt, ami számára pillanatnyi élethelyzetében a legfontosabb.

Bőjt első vasárnapján megjelenő lapunknak ezzel az első számával "meghúztuk" harangot, hogy bűnbánatra indító, vigasztaló, útmutató és reményt adó szava eljusson Testvéreinkhez is. Kérjük, nyissák ki szívéük és értelmük ajtaját, hogy betérjen mindnyájukhoz az élet Ura, és vele a szeretet és a békesség, hogy 250 éves városunk és gyülekezetünk népe a mi lelkiükben meggazdagított életünk által is tovább haladjon az időben újabb évszázadok felé, a bódább jövő felé, az örök élet felé.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntünk igaz szeretettel minden kedves Olvasót és kérjük, fogadják lapunkat olyan szeretettel, mint amilyen szeretettel ezt mi elkészítettük és újtára indítunk.

Pintér János

JÖJJETEK, ÖRVENDEZZUNK AZ ÚR ELŐTT ...

Orosháza város 250 éves jubileuma örömnépe mindenkinek, aki magáénak érzi ezt a települést, legyen bár őslakos, vagy betelepült, vagy éppen innen elszármazott.

Mindenek felett örömnépe ez az évforduló az evangélikus gyülekezetnek, amely a településsel együtt a maga 250. születésnapját is ünnepli. Ünnepeljünk! - De hogyan? Eufórikus hangulatban, a dicső múltat emlegetve, vagy visszafogottan pátosztalanul?

Mi, evangélikusok, bibliai és hitvallásos alapokon állva ünneplünk. Ez azt jelenti, hogy múltunk annyiban fontos a számunkra - jóllehet mindenestül vállaljuk - amennyiben Isten művének valóságát láthatjuk benne. Ilyen szemszögből értékeljük a történelmi eseményeket és személyeket.

Erre kötelez bennünket őseink példája, akik a Biblián alapuló hitüket mindennél fontosabbnak tartva, a többszöri újrakezdés minden kínját vállalták. Sokkal inkább ragaszkodtak a reformációban gyökerező hitükhöz, mint a megélhető biztosító földesúrhoz, illetve a földhöz. Elhagyták otthonaikat, temetőben porlató

szeretteiket és történelmük egy-egy darabját is - hitükért, azaz Istenért.

Bennünket nemcsak a 250 éves múlt határoz meg, hanem az 500 éves Reformáció és a 2000 éves keresztyén történelem is.

Ezért érezzük ideillőnek a 95. zsoltár sorait: "Jöjjetek, örvendezzünk az Úr előtt!"

Mi nem ünnepelhetünk a szabadító Istentől elvonatkoztatva. Mi nem tarthatjuk a hitet letűnt korok elavult életformájának. Mi nem felejthetjük el, hogy 1744-ben ugyanaz az Isten adott szabadulást Zombán élő népének, akik Izraelt kiszabadította Egyiptom szorításából.

Mi tehát nem a hős emberi tettet dicsőítjük, nem a konok emberi akaratnak állítunk emléket. Nem kemény arcélű, ökölbe szorított kezű ősökre emlékezünk, hanem olyanokra, akiknek szívében és ajkán imádság volt. Imára szólító harangjukat is magukkal hozták, mert Orosházán is fontos volt számukra az imádság. A XVII-XVIII. század viharos történelmében előfordult, hogy keresztyének és keresztyények egymás vérért on-

tották. A mi őseink nem oltották mások vérért a hitükért, hanem Krisztus szavaihoz igazodtak:

"BOLDOGOK A SZELIDEK, MERT ŐK ÖRÖKSÉGÜL BIRJÁK A FÖLDET" /Mt. 5.5./

Ők örökölték! Ezt, az imádsággal szerzett földet hagyták ránk örökségül. Ebből nőtt ki Orosháza 250 éves történelme, ebből fakadt a felvirágzás.

"MENJÜNK ELEJE HÁLAADÁS-SAL!" - a múlt áldásaiért Istent illeti a dicsőség, ezért az ünnep minden mozzanatát istentiszteletként fogjuk fel. Arról az Istenről éneklünk, aki ma is szabadulást ad népének. Ma jobban rászorulunk erre, mint őseink, ma hatalmasabb erők szorításában élünk, mint ők!

Ma is csak a feltétlen hit segíthet. Amikor hálát adunk a múltban szabadulást szerző Istennek, Orosháza jövőjét is az Ő kezébe tesszük. Nélküle nem akarunk egy tapodtat sem menni, vele készek vagyunk elindulni az ismeretlen felé!

Győri Gábor ig.l elkész

Szándékaink:

ezzel a most induló gyülekezeti újsággal a következők:

1./ az evangélikus /luteránus/ lelkiesség, hitélet, gondolkodásmód erősítése, az evangélikus identitástudat /azonosság tudat/ fokozása, hogy ne jellegteledjünk el egy profiltalan vallásoskodásban. Ennek a lényege pedig az, hogy Isten iránti hálától áthatott jó értelemben vett nemes büszkeség járjon át minket, hogy Luther Márton a Szentírás szívét fedezte fel a Megváltó Jézus Krisztusban kapott megigazító kegyelemben. A lelkünk mélyéig tudnunk kell, hogy a keresztyénységben belül az evangélikusságra Isten egy különlegesen fontos üdvtörténelmi üzenetet bízott rá. Ezt foglalja össze a Jn 3,16: "Ugy szerette Isten ezt a világot, hogy egyszerűen Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen hanem örök élete legyen." Nekünk kell képviselni és közvetíteni Isten határtalan és feltételek nélküli sze-

retetét! Nekünk kell kisugározni az örömhírt, azaz az evangéliumot.

2./ informálás, tájékoztatás: gyülekezetünk egyre sokoldalúbbá váló életével kapcsolatos hírek közreadása fontos célunk, hogy a gyülekezetünkhöz tartozók és csatlakozók jobban tisztában legyenek az eseményekkel, ügyeinkkel, hogy bárki jobban részt vehessen a közös imádságban, a közös gondolkodásban, a közös cselekvésben. Az Egyház Krisztus teste! A Krisztus Testének a része az orosházi Evangélikus Gyülekezet is. Ismernünk kell a saját életünket, hogy együtt munkálkodva végezzük el a reánk bízott feladatunkat.

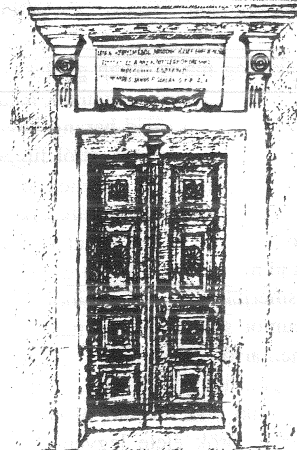
3./ Gyülekezetünk határaink túlra is szeretnénk kitekinteni, azaz az Országos Egyházunk fontosabb, reánk is vonatkozó híreivel is meg kell ismerkednünk, hogy átéljük, érezzük, egy nagyobb családhoz is hozzátartozunk. De még ezt is szeretnénk tovább tágítani, s híreket veszünk a világesztyénységéből is, melyek elgondolkodtató tanulsággal szolgálhatnak bárkinek.

4./ Szándékunk továbbá a bemutatkozás kifelé, a nem evangélikusok vagy

a nem keresztyének felé, hogy láthatóvá váljunk, hogy ne csak az ősi templom legyen őrálló a városunkban, hanem ilyen módon is megnézhető, megkérdezettek vagy megszólítottak lehessünk. Azaz reménykedünk abban, hogy sokakkal felvehetjük a kapcsolatot egy-egy életes dialógus, párbeszéd érdekében.

A Lelkészi Hivatal címén megtalálhatók vagyunk!

Ribár János elkész

L A P O Z Ó

Elek László: GYÓRY VILMOS

Az egykori orosházi lelkészek közül alighanem Gyóry Vilmosról írták eddig a legtöbb megemlékezést, azonban egész életpályáját bemutató tudományos igényű méltatásával mind-egy addig adós maradt az utókor.

Most örvendezhetünk, hogy a köztünk élő legjobb helyi művelődéstörténész, a széles körben tisztelt papról megírta rendkívül értékes monográfiáját.

A szerző, aki több mint fél évszázada az Orosházi Evangélikus Gimnáziumban kezdte tanári pályáját, s már tucatnyi önálló, az egyetemes magyar kultúrát gazdagító könyvvel jelentkezett, jól látta a sürgető feladatot.

Mit tudott eddig az átlagos orosházi ember Gyóry Vilmosról: - Tudta, hogy róla nevezték el a templom szomszédságában lévő teret. Az érdeklődőbbek értesülhettek arról, hogy nevét viseli a déli karzaton kialakított terem, hogy időnként munkásságáról megjelent egy tanulmány vagy újságcikk. (Újabbban a téren található boltok reklámjaiban találkozik a névvel, hibásan: i-vel nyomtatva). Az idősebbek talán leginkább a többször kiadott Veres József - féle Orosháza történetéből ismerték, aki 1886-ban a következőket írta: "Ékesen szóló pap, édes szavú költő, kitűnő műfordító, nyájas elbeszélő, szeretetre méltó ember volt. Mint a Magyar Tudományos Akadémia és a Kisfaludy Társaság, Petőfi Társaság tagja nagy tevékenységet fejtett ki az irodalomnak majdnem minden ágában. Az egyházban pedig esszései, később kerületi jegyző lett. Mint lelkész felejthetetlen emléken marad híveinél."

Elek László több éves munkával, nagy szorgalommal gyűjtötte össze a forrásmunkákat, elolvasott tőle és róla minden fellelhető, s magas színvonalon elemezte Gyóry Vilmos egész életművét. A kötetben végigkísérhetjük Gyóry ifjúkorát, majd életének legfontosabb időszakát, mikor 1862 - 1876-ig az orosházi gyülekezet szolgálatában állt. Mint országosan elismert lelkész, apósa, Székács József püspök halála után ő vette át a budapesti Deák-téri parókiát.

Szépirodalmi munkásságát is részletesen taglalja a kötet, költői és műfordítói teljesítményével is rangot szerzett magának a korabeli irodalmi életben. Elég ha csak arra utalunk, hogy ő volt az első magyar fordítója (és itt Orosházán!) a spanyol Cervantes: Don Quijote című négykötetes művének, de Shakespeare, Moliere vígjátékoknak és az óskandináv múltat idéző Frithiof-mondának az átültetése is az ő nevéhez fűződik.

Reménykedik a szerző - és e kis ismertetés írója is -, hogy a kivételes műgonddal készült kiadványt szívesen fogadják majd az olvasók és újabb lépést teszünk a helyi önismeret felé. Talán néhányan fogékonyabbak lesznek a múlt értékei iránt, követendő mintát találnak Gyóry Vilmos példás életében, erősödik az egyházhoz való kötődésük, mélyül hitük.

A 160 oldalas fűzött kötetet a Magyarországi Evangélikus Egyház Sajtóosztálya 1993-ban adta ki. A bő irodalomjegyzékkel és fényképekkel ellátott munkát jó szívvel ajánljuk minden olvasónak. Kapható a Lelkeszi Hivatalban és a Rákóczi utcai tízemeletes házban található Könyvesboltban is.

Koszorús Oszkár

Az emlékparkról...

Köszöntjük szeretettel azokat a kedves olvasókat, akik a most megjelenő új egyházi lapunk hasábjain értesülnek az Egyházközség vezető testületeinek munkájáról és egyéb, a közösséget érintő törekvéseiről.

Bevezetőként ismertetjük a jubileumi év egyik jelentős eseményét.

Egyházközségünk Presbitériuma már 1991. évben döntött, hogy örök emléket állít azoknak az elődöknek, aki életükkel és munkájukkal nagyban hozzájárultak városunk harmadik újratelepítéséhez és fejlődéséhez.

A Presbitérium határozata szerint az emlékpark a templomkertben kerülne elhelyezésre. Az ősök nevei az emlékköveken elhelyezett táblákon lenne olvasható. Így a felnövekvő ifjúság számára is szemléltető lenne Egyházunk alapító és fenntartó tisztségviselőinek élete és tevékenysége.

Emlékezésünket a település tanítójával kell kezdenünk, aki az első települőkkel együtt érkezett - Dénes Sándor volt. Személyi adatairól keveset tudunk, az 1700-as évek elején született és 1760 körül halt meg. Nevét a hálás utókor egy utca elnevezésével örökölte meg.

Horváth András 1744-1785-ig volt első lelképásztora a gyülekezetnek. A vas megyei Genssen született. Utca viseli a nevét.

Szimonidesz János 1783-1822-ig szolgált mint lelkész. Gömör megyéből jött. Ő volt a

templomépítő és az első esperes. Az esperes-séget 35 évig töltötte be. Tankönyvet is írt, amely több kiadásban jelent meg.

Agoston István 1795-1816-ig szolgált mint lelkész. Orosházán. Életrajzi adatait nem ismerjük.

Szigethy János 1817-1838-ig szolgált az egyházközségben. Európai műveltségű, tanulmányait Zólyomban, Sopronban és Jénában végezte. A Sziromay családnál nevelősködött, majd több kisebb gyülekezetben volt lelkész.

Mikolay István 1823-1862-ig szolgált mint lelképásztor. Cegléden született, iskoláit Pozsonyban és Jénában végezte. A Prónay családnál volt nevelő. Később Szarvason Tessedik Sámuel mellett volt segédlelkész. Erélyes rendtartó lelképásztor, a templom és iskolaépítés fáradhatatlan vezetője.

Balassa Pál 1838-1850-ig szolgált gyülekezetünkben. Paksról került hozzánk. Ő írta meg először Orosháza rövid történetét.

Torkos Károly 1856-1878-ig szolgált mint lelképásztor. Pápán született, iskoláit Sopronban és Bécsben végezte. Nevelő volt a Zay- és Benyovszky családnál. Kecskemétről került Orosházára, 1858-tól esperes. Országos hírvé szónok, beszédei, igehirdetési nyomtatásban is megjelentek.

Gyóry Vilmos 1862-1876-ig volt lelképásztor. Győrben született 1838-ban. Tanulmányait Pesten és Berlinben végezte. Hazatérése után Székács József Bányakerületi szuprintendens mellett volt segédlelkész.

Ékesen szóló pap, költő és műfordító. Tagja a Magyar Tudományos Akadémiának, a Kisfaludy és a Petőfi Társaságnak.

Harsányi Sándor 1879-1900-ig szolgált mint lelkész. Orosházán született 1832-ben. Iskoláit Szarvason, Sopronban, Pozsonyban és Bécsben végezte. Rohoncon volt lelkész, majd több kisebb gyülekezetben segédlelkész, így Orosházán is. Majd ugyanitt tanító és 1879-ben választották rendes lelkésszé. Az egyházi iskolák részére tankönyveket írt.

Veres József 1879-1913-ig volt lelképásztor. Iskoláit Szarvason és Budapesten, majd Sopronban és Halléban végezte. Nevelő volt a Zay- és a Véssey családnál. Utána Sopronban tanított, ahol később lelkésznek választották. 1879-ben hívta meg az Orosházi gyülekezet. 1883-ban kötetet adott ki egyházi beszédeiből. Dolgozatai különböző lapokban is megjelentek. 1884-ben országgyűlési képviselővé választották. Történeti és statisztikai adatok ismeretében megírta Orosháza történetét 1886-ban.

A felsorolt lelkészek több mint másfél századon keresztül hirdették az Igét és példamutatásuk nyomán fejlődött városunk. A huszadik században szolgált lelkészek munkásságát egy későbbi időpontban tárjuk olvasóink elé.

Balkó Pál
lelkész

Jézus mondja:

"Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket,
és ne tiltsátok el tőlem őket,
mert ilyeneké az Isten országa"

/Mk.10,14/

Egyházi nevelés a Hajnal Óvodában...

1990. december 10. du. 5 óra

"Kedves Szülők!"

Megbeszélést tartunk az óvodai hitoktatás lehetőségéről, Győri Gábor lelkész részvételével, minden érdeklődőt szeretettel várunk!"

A fenti meghívóval új korszak kezdődött Óvodánk életében! 1991. szeptember 01. 47 kisgyermek egyházi kiscsoportban kezd a tanévet. 1993. szeptember 01. 150 gyermek egyházi csoportban kezd az óvodai tanévet.

E rövid tájékoztató történeti visszatekintés is egyben.

Óvodánkban 6 csoportban, 3 korcsoportban foglalkozunk a gyermekekkel. 1994. január 01-től Óvodánk egyházi tulajdonú, jelenleg önkormányzati fenntartású intézmény.

Pedagógiai munkánk alapja a korszerűsített Óvodai Nevelési program, melynek kiegészítő programjaként szerveződik óvodánkban az egyházi lelki nevelés.

A gyermekek személyiségfejlesztését a lelki neveléssel tesszük teljessé. A bibliai történetek segítségével, azok feldolgozásával óvodásaink gazdagabb információs anyagot kapnak az őket körülvevő világról. A keresztyén tanítás 2000 éves üzenete életkorok szintjén jut el a gyermekekhez. E nevelésnek szerves része a keresztyén alapokon álló erkölcsi nevelés. Ugyanakkor az óvodai hitélet érzelmi életük kiteljesedését is jelenti. Óvodásaink hazaviszik azt a bibliai üzenetet, mely segítséget adhat a szülőknek gyermekeik neveléséhez.

Evangélikus szellemben nevelünk, de ez a nevelés ökumenikus nyitottságú. Programunkat nemcsak városi, területi bemutatáson ismertettük, hanem továbbképzés keretében az 1992-ben Orosházán rendezett Országos Óvónői Találkozón, a szarvasi Óvónőképző Főiskolán két évben, az Evangélikus Teológiai Akadémián is, segítséget adva az óvodai egyházi nevelés szervezéséhez az érdeklődő hitoktatóknak.

Örömeinkre nemcsak az óvodai életben, hanem a családok életében is érzékelhető egy lassú értékrend változás. Az anyagiak helyett a szeretettel teli egymásfelé fordulás kezd fontossá válni.

Óvodánkban a nevelők hivatásstudata, gyermekszerepette meghatározó a nevelés során. Lelkészünk az óvónők munkáját segítve nemcsak a hitélet megalapozója, hanem a család gondozás aktív részese is egyben.

Az a keresztyén alapokon álló értékközvetítés, melyet e programban próbálunk megvalósítani, a gyermekek számára segítséget egy későbbi döntéshez, hogy majd tudatosan vállalják a keresztyén életformát.

Mindennapjainkban élő reménység, biztatás a következő bibliai üzenet:

Az Úr pedig irányítsa szíveteket az Isten szeretetére és a Krisztus állhatatosságára.

/2 Tessz.3,5/

*Révészné Tóth Erzsébet
a Hajnal Óvoda vezetője*

Felhívás!

Orosháza megalapításának 250-évfordulójáról iskolánk evangélikus iskolatörténeti kiállítással kíván megemlékezni.

Ezért szeretettel kérjük mindazokat, akik evangélikus egyházi iskolába jártak, vagy családjukban van olyan személy, aki rendelkezik az alábbiak közül valamilyen emlékekkel, bocsássák azt kiállításunk idejére rendelkezésünkre:

- korabeli városi evangélikus iskolák fényképei
- berendezési tárgyai
- anyakönyvek, évkönyvek, statisztikák
- a korabeli esperességi terület tanítóinak nevei, fényképei
- tanítói egyesületek adatai
- iskolalátogatók, tanfelügyelők, hivatalfőnökök adatai 1869-től
- népiskolai tantárgyak, azok művelődési anyaga
- tankönyvek
- tanítói demonstrációs eszközök
- jutalmak, büntetések, azok dokumentumai
- iskolai ruhák, egyenruhák
- egyházi rendezvények képei, dokumentumai
- csoportképek
- az iskolák és az akkori Orosháza kapcsolatát dokumentáló képek, feljegyzések
- tanulói alkotások: füzetek, kézimunkák stb.

Ha a felsoroltakon kívül még rendelkeznek olyan emlékekkel, tárgyakkal, melyek megítélésük szerint a segítségünkre lehetnek, azokat is szívesen várjuk. Az átadott dokumentumokat névvel és címmel látjuk el.

A kiállítás megnyitásának helyéről, idejéről a helyi lapokból értesülhetnek.

Kiállítási tárgynak szánt emlékeiket 1994. február 1-től munkanapokon délután iskolánk I. emeleti tanári szobájába kérjük leadni.

Reményeink szerint így méltóan emlékezhetünk meg elődeinkről, a nagymúltú orosházi evangélikus iskolákról.

Köszönettel:

a 2. Sz. Általános Iskola egyházi tagozatos nevelői

RÖVIDHÍR

A 2. Sz. Iskola és az Evangélikus Egyház rendezésében a Lévitakör január 24-én tartotta legutóbbi foglalkozását a "Keresztyén család élete" címmel.

Előadók: Musztafa Szulimánné és Nagy Sándorné.

Ezen a foglalkozáson az érdeklődő szülők is résztvettek.

A következő előadás február 14-én 1/5-kor lesz, melynek előadója Dr. Nánai László, a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium igazgatója.

2. Sz. Általános Iskola FELHÍVÁSA

Egyházi tagozatos általános iskolánkban az 1994/95-ös tanévben immár harmadik alkalommal indítunk 1. osztályokat. A város bármely részéről, bármely felekezethez tartozó illetve felekezeten kívüli gyermekek jelentkezését várjuk, akiknek szülei hitbéli nevelést és ismereteket kívánnak biztosítani.

A szülőket az egyházi tagozaton sem terheljük eltérő többletkiadással.

Az alapellátáson kívül:

- kiemelt anyanyelvi nevelést
- speciális matematikai oktatást
- számítógépes ismereteket 2. osztálytól
- idegen nyelvoktatást 1. osztálytól
- mindennapos testnevelést
- zenei előképzési lehetőséget biztosítunk.

A beiratkozás - a város többi iskolájával egyidőben - áprilisi hónapban lesz.

"Ahhoz, hogy az új nemzedéket állásfoglalásra készítjük, bátor kiállásra indítást adjunk, nem elég az ismeretek hűvös átadása... a lélek mély rétegeit kell átjárnunk, tűzzel átítatnunk" /Domokos Lászlóné/

Szeretettel várunk minden gyermeket és szülőit!

Iskolavezetés

Karácsonyi ünnepély a 2. sz. Általános Iskolában

A téli szünet előtti utolsó tanítási napon rendeztük meg iskolánkban a karácsonyi ünnepséget. A műsort az egyházi tagozaton tanító nevelők irányításával az első és második tanulókat adták

Jantos Istvánné igazgató köszöntötte a megjelent vendégeket, az iskola tanárait és tanulóit. Az ünnepélyre meghívtuk az iskola nyugdíjas dolgozóit, az egyházak képviselőit, akiket szerény vendéglátásban részesítettünk.

Az ünnepély első részében Győri Gábor igazgató lelkész méltatta a karácsonyi vallási jelentőségét, majd a gyermekek előadásában egymást követték a szavak, énekek. Nagy sikert aratott az irodalmi színpad előadásában a betlehemes jelenet.

Ezzel a szép ünnepélyvel köszöntöttük a közelgő karácsonyt és zártuk az 1993-as évet..

Egyházi általános iskola

Orosházán a 18. század végéig csak evangélikus népiskolák működtek igen kiváló, hivatásukat szerető tanítók vezetésével.

Az államosítás során először 4.sz iskola néven tömörítették a volt evangélikus elemi iskolákat. Az 1951-es átszámolás óta viseli a 2.számú iskola nevet. A rendszerváltozás előtt - az akkori elvárásoknak megfelelően - a Kulich Gyula nevet vette fel, amit jó pár évvel ezelőtt visszaadtunk. Az iskola a jelenlegi helyére 1952-ben költözött, a volt evangélikus gimnázium épületébe. 1958-ban került fel először az új iskola építésének terve. 1967 június 18-án rakták le a lebontott gimnáziumi épület helyén az új 16 tantermes általános iskola alapkövét. Tervezője Városey Péter volt.

1969 őszén kezdődött meg az új iskolaépület berendezése, amelynek alapterülete 2900 m². Az épület kicsinek bizonyult, ezért volt olyan időszak, hogy váltakozó tanítás folyt. A főépület mellett tagiskolákban /Katona utca, Táncsics utca, jelenleg a Dóza György utcán/ is helyeztünk el osztályokat.

Iskolánk specialitása hosszú időn keresztül az orosz nyelvi és a testnevelés tagozat volt. Ezt váltotta fel a német nyelv rendkívüli tantárgykénti tanítása már harmadik osztálytól.

A német nyelvet most is emelt óraszám-ban tanítjuk. Az orosz nyelv tanárok átképzése az angol nyelv oktatását is lehetővé tette iskolánkban.

Az egyházi általános iskola beindításának gondolatát először Musztafa Szulimán-né vetette fel. Az evangélikus egyház támogatásával körvonalazódtak az elképzelések és sikerült a terveket megvalósítani.

Az 1991-92-es tanévben megüresedő igazgatói állásra az önkormányzat képviselőtestülete Jantos Istvánné pályázatát fogadta el, akit az evangélikus egyház is támogatott.

1992. szeptemberétől ökumenikus nyitottságú egyházi tagozatos osztályokat indítottunk. Jelenleg két első és két második osztályunk van, 92 tanulóval. A többiek a megkezdett úton haladva folytatják általános iskolai tanulmányaikat. 1994-től az iskola épülete visszakértült az evangélikus egyház tulajdonába. Reményeink szerint iskolánk - ősi tradícióját folytatva - 1996-tól egyházi fenntartásúvá válik.

Az egyházi osztályok tagozatvezetője Musztafa Szulimán-né, aki kidolgozta a tagozaton folyó nevelő - oktató munka hitbéli - erkölcsi alapjait. Az első osztálytól kezdve a belülről átélt erkölcsiség kifejtésére törekcsenek. A tagozat kötelességének tartja a tehetség optimális terhelését, a gyengék felzárkóztatását és a közepesen haladóknak is megkeresni a nem középserűt. A másság, a másként gondolkodás, más felekezetekhez tartozás ezekben az osztályokban természetesen adott. Ennek elfogadására és a felebaráti szeretet gyakorlására az egyházi nevelés ideális. Az új generációnak meg kell tanítani a szeretet adás és elfogadás művészetét, mint a tisztelet sajátos töltését. Ezen belül az agapé-t, a feltétel nélküli szeretetet, amely nem értékelve szeret és nem használ ki senkit - szeretnénk megismertetni és elfogadtatni a gyermekekkel, így felkészítve őket az embertársaikkal való együttélésre.

A hittanórák az órarendbe épülnek, ahol a gyermekek felkészültségük megfelelő hitoktatásban részesülnek. Az így szerzett bibliai ismereteket felhasználjuk az egyes tantárgyi követelmények teljesítése során. A szorgalmi idő reggel 8 óratól délután 4 óráig tart. A gyerekek minden feladatot elvégeznek az iskolában, nem visznek haza házi feladatot.

Az Evangélikus Egyház segítségével sikerült elérni, hogy gyermekeink a legkorszerűbb oktatástechnikai eszközökkel felszerelt, otthonosan berendezett tanter-

mekben tanulhatnak. Pintér János esperes úr és Győri Gábor igazgató lelkész úr minden lehetséges támogatást biztosít a tagozat számára. A távolabbi fejlesztések, elképzelések megvalósítására garancia az egyházi tagozat számára létesített alapítvány és a számunkra juttatott adományok.

Az iskola arculatát öt szempont határozza meg:

1. Határozott hitbéli és erkölcsi nevelés.
 2. Zsolnai-féle Nyelvi Irodalmi Kommunikációs program
 3. Kiemelt szintű nyelvoktatás /angol és német/
 4. Esztétikai, művészi nevelés - különös tekintettel az egyházi művészetre.
 5. Mindennapos testnevelés /"Egészséged testben, lélekedben program"/
- Az általunk választott pedagógiai - nevelési rendszerben a tananyag és a feldolgozás módszerei időálló értékekre épülnek. A gyermekek ízlését, értékítéletét úgy szeretnénk formálni, hogy az hamarosan megnyilvánuljon magatartásukban, beszédstílusukban, kötődéseikben - család-juk, hazájuk javára.

A gyermekek hitbéli megerősödését segíti a hittanórák, az ott szerzett ismeretek gyakorlása egyéb foglalkozásokon. A felekezetüknek megfelelő diplomákban az istentiszteleteken való részvétel. Szívesen látogatják gyermekeink a vasárnap 9 órakor kezdődő gyermekistentiszteleteket és a havonta tartott családi istentiszteleteket is.

Egy most kialakulóban lévő iskolát próbáltunk röviden bemutatni, mely hagyományörző, a régi gyökerekbe kapaszkodik, de mégis új színfoltként jelent meg a város oktatás - nevelésügyében.

Az egyházi tagozaton dolgozó nevelők bemutatását a későbbiekben megjelenő számokban tervezzük.

Munkánk, feladatunk nagy és kérjük hozzá Isten áldását

Megtisztelő feladat számomra, hogy egy elinduló evangélikus újság nyitó számában írhatok egy olyan eseményről, amely csak másfél évvel idősebb, mint ezen folyóirat megjelenése.

Kívánok sok sikert a Szerkesztő Bizottságnak!

1992-ben megszületett egy gondolat, legyen ismét gimnáziumi egyházi osztály városunkban. Kezdjük el, vagy talán próbáljuk folytatni azt, amit 1948-ban abba kellett hagynunk. Fülöp Béla igazgató úr hozzájárult ahhoz, hogy az egyházi osztályok a gimnáziumban kapjanak helyet és a középiskola felkért tanárai-oktassák, neveljék őket. Az evangélikus egyház részéről Pintér János esperes úr a vezető, az órárendbe beiktatott hit- és erkölcsstan tantárgy oktatási feladatait, valamint a lelki gondozást Sóki Károly római katolikus esperes úrral és Sági Endre református nagytiszteletű úr-
rak közösen végzik.

1992. szeptemberében 14 tanulóval lettem osztályfőnöke az első gimnáziumi egyházi osztálynak. Majd 1993. szeptemberében 24 gyermeket vettem fel, s az így kialakult elsős csoport osztályfőnöke Tóth Kádár Zoltán lett. A 38 tanuló felvételi vizsga nélkül került az általános

tantervű osztályokba. Evangélikus, katolikus és református vallásúak, orosháziak és vidékiek, leányok és fiúk, jó képességű és szorgalmas, szerény képességekkel rendelkező tanulók vegyesen, de egy közös gondolattal, hogy "Növekedjünk fel szeretetben mindenestül őhozzá, aki a fej a Krisztus" /Ef. 4.15/

Megható volt az 1992. szeptemberében megtartott első templomi ünnepi évszabó istentisztelet, ahol a 14 megilletődött diák, és a hittel, reménységgel, lelkesedéssel eltöltött 16 pedagógus hallgatta esperes úr köszöntő szavait. Feladatot kaptunk Istentől, hogy elegendő "útravalót" adjunk diákjainknak ahhoz, hogy boldog és elégedett felnőttekké váljanak. Felkarolást és támogatást nyújtanak hazánk evangélikus gimnáziumai is. Az általuk szervezett országos rendezvényekbe bekapcsolódhatunk. Győri Gábor igazgató lelkész úrral együtt tagja vagyok az evangélikus oktatási intézmények országos nevelési-oktatási bizottságának, ahonnan mindig a legfrissebb hírekkel, információkkal és feladatokkal térünk haza, hogy városunk egyházi oktatási intézményeinek jövőjét segítsük megvalósítani. Testvéri kapcsolatunk van az

egyházi óvodával és általános iskolával, hiszen a jövő gimnazistái onnan nőnek fel. A jelenlegi I. és II. gimnáziumi egyházi osztályokban állami tanterv szerint oktatunk, kötelezően angol és német idegen nyelveket, valamint fakultatív latint.

Az 1994/95-ös tanévben beinduló I. osztály fele általános, fele angol emelt órászámú fakultációs csoport lesz, ahol felkészülhetnek a tanulók a középfokú nyelvvizsga letételére. Írásbeli felvételi vizsgát tesznek a jelentkezők, majd elbeszélgetés során próbálunk képet alkotni lelki beállítottságukról, jellemükről. Eredményeink - ha szerények is - de vannak, melyekről a diákok számolnak be bemutatkozó cikkükben. Munkánk, feladatunk nagy, tervünk sok, melyeknek megvalósításában hiszünk és kérjük hozzá Isten áldását.

Diákjainknak üzenem: Legyetek nyitottak Isten ígéje előtt! A négy év alatt annyi tudásra tegyetek szert, hogy terveiteket megvalósítsátok! Érezzétek meg a felétek irányuló szeretetet és segítségnyújtást, és ez adjon erőt és hitet ahhoz, hogy igaz emberekké váljatok.

Orosháza, 1994. február 1.

Pál Tamásné

Kik vagyunk mi?

Az egyházi óvoda és általános iskola megnyitása után 1992. őszétől a gimnáziumban is megindultak az egyházi osztályok.

A két osztály abból a megfontolásból jött létre, hogy a régi evangélikus gimnáziumot újra életre keltsék.

Ez az esemény igen nagy elismerést és rokonszenvet váltott ki Orosháza lakosságából. A gimnázium tanszékéből a lelkes, a vallásos gondolkodású nevelők elvállalták az egyházi osztályok oktatását.

Lelkiismeretes tanáraink a lelkesekkel együtt többek között a közösségi életünk kialakításában is segítenek nekünk. Pál Tamásné tanárnő és Tóth Kádár Zoltán tanár úr, a két osztályfőnök ilyen szempontból külön kiemelésre érdemesek.

Az osztályok tanulóit a város különböző iskoláiból kerültek ide. Az I/D. osztályba a III. sz. Általános Iskolából, a II. sz. Általános Iskolából, az I. sz. József Attila Általános Iskolából, az Eötvös József téri Általános Iskolából, a IV. sz. Általános Iskolából, valamint az V. sz. Általános Iskolából. Vidékről is érkezett két tanuló közénk. Osztályunkba 15 evangélikus, 7 katolikus és 2 református tanuló jár.

A tanulmányi eredményen néhány tanulónak lehetne javítania még, de a sok ösztönzés, szeretet, amelyet nevelőinktől kapunk, talán majd a jobb eredmények elérésére biztatja ezeket a diáktársainkat is.

A jövőben szeretnénk sok programot szervezni, pl. a nyáron 10 napos gyalogtúrát Erdélyben és egy kerékpártúrát a Koröstorkolathoz. Tanulásunkkal, cselekedeteinkkel törekszünk arra, hogy örömet szerezzünk nevelőinknek, szüleinknek, és magának Istennek. Bízunk abban, hogy az utánunk jövő osztályok a hozzánk hasonló hittel és életkedvvel jönnek és járnak majd az egyházi osztályba.

**Mórocz Erika I/D.
az egyházi osztály nevében.**

Füle Lajos: Árnyék

*Lelem fölött árnyék suhan,
nehézedő teherrel ér föl:
szabadíts meg engem, URAM,
a mentegetőzés bűnétől!
Ha vétettem ismerjem el,
Éléd vigyem, mit elhibáztam!
Fedezze fel a kegyelem,
légy irgalmas ma is irántam!*

Bemutatkozik a II/G. osztály

A mi osztályunk sok év után az első evangélikus osztály. Mindössze 14-en vagyunk (12 evangélikus, 2 katolikus vallású tanuló). Osztályfőnökünk Pál Tamásné tanárnő segített át minket a kezdeti nehézségeken. Sokan és sokszor kérdezték már meg, hogy miért ezt az osztályt választottuk. Mindannyiunk véleménye az, hogy szeretetben és megértésben éljünk együtt. Nagyon fontos része életünknek a hit, hogy hihetünk Istenben, ami biztonságot és erőt ad az életben és a tanulásban.

Sok közös programunk volt már eddig. Karácsony alkalmából már másodjára rendeztünk ünnepséget. Idén az I. egyházi osztállyal együtt.

Természetesen vendégeket is hívtunk. Pintér János esperes urat, Ribár János nagytiszteletű urat, Győri Gábor igazgató lelkész urat és Fülöp Béla igazgató urat. Ilyenkor megvendégeljük majd megajándékozunk egymást, együtt énekelünk, imádkozunk, műsort adunk, elhangzik egy-egy szavalt. Tavaly és idén is elültettünk egy-egy tujafát a templomkertben, jelezve, hogy már két éve lelkes tanulói vagyunk az evangélikus osztálynak. Mindannyiunk számára emlékezetes volt az el-

múlt évi kirándulásunk a Mecsekbe. Idén Eger környékére szeretnénk elmenni. Több alkalommal színházi látogatáson is résztvettünk. Az osztály tagjai között vannak vállalkozó szelleműek, így nekünk is lenne a verseny verseny. Igazán büszkék vagyunk Jónás Irénre, aki a Nyíregyházán megrendezett "Az Úr érkezése" című szavalóversenyen a zsűri különdíját kapta. Csehi József, aki eredményesen szerepelt az Irinyi János Országos Kémia Versenyen, Nagy Piroskára, aki I. helyezést ért el a gimnázium I. évfolyamán rendezett angol tanulmányi versenyen, Székely Tamásra, aki egy országos történelmi vetélkedő döntőjébe jutott, amit a televízió is sugározni fog. Berta Beáta, aki tagja a nemrég indult Cserkészmozgalomnak.

Talán említeni sem kell, hogy mi sem vagyunk angyalok, de ezt inkább tanáraink tudják jobban. Néha becsúszik egy-egy rossz jegy, nem mindig vagyunk szorgalmasak, de megpróbálunk megfelelni a követelményeknek. Vasárnaponként szívesen veszünk részt az Istentiszteleten, és örömmel megyünk a szeretetvendégségekbe.

Köszönjük Pintér János bácsi eddigi fáradósait és lelki támogatását. Elhatároztuk, hogy továbbra is igyekszünk, és reméljük, hogy az elkövetkező évek is sikeresek lesznek Isten segítségével.

Orosháza, 1994. február 1.

Szilágyi Katalin

A Jubileumi Hét programja /1994 április 17-24/

Április 17. Vasárnap

9 óra Ünnepi fúvóskonzert

/Városi Rézfúvós Egyesület vez.:K.Tóth László/

10 óra Ünnepi Nyitó Istentisztelet

Az istentisztelet után emlékpark avatása a templomkertben.

18 óra "Akikért a zombai harang szólt" címmel történelmi megemlékezés zenével, diaporámával, versben és prózában.

Április 18. Hétfő

18 óra Előadás: Székács és Győry kapcsolata címmel. Előadó: Elek László

Az előadás után Győry Vilmos emléktáblájának leleplezése az alvégi parókia épületén.

Április 19. Kedd

16,30 "Evangelikus iskolák Orosházán" címmel iskolatörténeti kiállítás megnyitása az egyházi tagozatos általános iskolában.

18 óra Az egyházi óvodások és iskolások ünnepi műsora.

Április 20. Szerda

18 óra Előadás: "Orosháza jeles lelkészei"

Előadó: Koszorús Oszkár

19 óra "Áldott légy oh Orosház" címmel videofilm vetítése.

Április 21. Csütörtök

18 óra "Akikért a zombai harang szólt." című műsor megismétlése.

"Adj békét Urunk!" című koreografikus tánc. Előadja az ifjúság.

Április 22. Péntek

18 óra A testvérgyülekezetek ünnepi műsora. Zomba, Fazekasvarsánd, Tampere-Hörmölv Warmbronn.

Április 23. Szombat

11 óra Ünnepi közgyűlés /A városi önkormányzattal közös szervezésben/

19 óra Ünnepi hangverseny az evangélikus templomban:

Április 24. Vasárnap

9 óra A "Hajnal óvoda" megáldása.

10 óra Ünnepi istentisztelet az evangélikus templomban

15 óra Templom alapkövetétel a Szőlő városrészen.

Gyülekezeti hírek

- Február 20-án 16 órakor szeretetvendégség lesz a gyülekezeti ház tanácstermében, szeretettel várjuk híveinket.

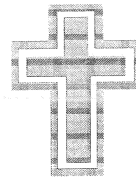
- Előzetes tájékoztatás egyházi tagozatos óvodai, illetve iskolai beíratásokról, felvételekről:

A Hajnal utcai óvodában előreláthatólag június 1. hetében lesz a beíratás.

A 2. sz. Általános Iskolában április hónapban lesz a beíratás.

A Tánicsics Mihály Gimnázium egyházi tagozatára a felvétel előreláthatólag március végén vagy április elején lesz.

A pontos dátumokat a legközelebb megjelenő számunkban közölni fogjuk.

- Január hónapban az alább felsorolt híveket kísértük utolsó útjára:

Janicsek Gábor, özv.Kersmajer Istvánné/Boros Etelka/, Olasz Jánosné/Bujáki Etelka/, Tóth Istvánné/Szilasi H.Mária/, Verasztó Sándor, özv.Ágoston Józsefné/Zsedényi Julianna/, Német Ferencné/Tóth Rozália/, Back Jánosné/Gulyás Ilona/, Igrényi László, özv.Bacsa Sándorné/Bakai Ilona/, Kiss Julianna, Duna András, özv.Csizmadia Sándorné/Kiss Julianna/, özv.Ravasz Józsefné/Horvát Etelka/, özv.Kovács Antalné/Virasztó Jolán/.

Meddő parainesis

Vigyázzatok! Feszítik már burkaikat, hamarosan világra csúsznak a suttogásoktól terhes titkos órák szerelemgyerekei, az új elit, a "szuperzsenik". Despotizmus vagy demokrácia, győz a determináltság. Ők már úgy születnek, okosnak, -szépnek, megfellebbezhetetlennek, önbizalomtól sugárzóknak, Irányítható memóriájuk, hidegen számít, habzsoló hatalomvágygal szorítanak háttérbe minden korábbi, nemes hagyományt, szépet és elrongyolódott hiteket. Szülők sem büszkélkedhetnek velük sokáig, fejük felett a Kard. Csak addig ketyeg a barátság, a szeretet, amíg a nagy CÉLT elérik

Ezerszer áldott, átkozott, s újra feltámadó József Attila hiába üzentél siron túlról is Latinovits szuggesztív hanghúrjain: "Dolgozni, csak pontosan, szépen..." Ez nem számít. Nem a tapasztalat, a jószándékú igyekezet, a tiszta tükrű lélek, az őszinte szó a nyerő. Tarka zászlók, hitek és hitetések csapnak össze újra a fejetek felett.

Karmaik már élesednek, mímelve a simogatást, farkesóválva vagy bosszút lihegve, a szuperzsenik már gyakorolják a nyújtogatást. Nem látod? Ezek mindig újraszületnek!

HITTAN RÖVIDEN

Jézus tanítványokat hívott.

A szinoptikus evangéliumok (Mt,4,18kk; Mk 1,16kk; Lk 5,1;) egybehangzóan mondják el, hogy a nyilvános működését megkezdő Jézus Krisztus a n í t v á n y o k a t hívott el; hogy a Názáreti Jézus körül valóban tanítványok gyülekeztek, János evangéliuma sem hallgatja el (Jn 1,35kk). A szinoptikus beszámolóiban azt láthatjuk, hogy Jézus közvetlenül, azaz direkt módon szólítja meg a kiválasztottakat és hívja el őket hűséges követésre. János evangéliumában pedig azt látjuk, hogy ezek a kiválasztottak egymásnak adják a hírt, egymást viszik oda az egyre vonzóbb alakú, lelkesítő Jézushoz, akiben lassan felismerik a Messiást, még ha nem is értették meg teljesen.

A kétféle stílusú beszámoló szépen egészíti ki egymást. Régen, az ideológus bibliakritika idején megvolt a kísértés, hogy ezt a kettőt szembeállítsák egymással egy üresformális logika segítségével, aminek az volt a fő szabálya, hogy egyetlen eseményt csak egyféleképpen lehet elmondani. Pedig köztudott, hogy bármilyen eseményt különféleképpen lehet tálalni anélkül, hogy a beszámoló feltétlenül ellentmondanának egymásnak. Utcai balesetről felveszi a jegyzőkönyvet a helyszínelő rendőr, megírja a tudósítást az újságíró és ugyanazt a történetet elmeséli valaki a szomszédjának. Ugyanarról a történetről mindeki más szemszögből fog nyilatkozni.

A szinoptikus evangéliumok és János evangélista nem ellentmondanak egymásnak, hanem különböző szemszögekből villantják fel a nagyon fontos eseményeket, mint pl. a tanítványi elhívás eseményét. Azaz van úgy, amikor Jézus közvetlenül, direkt szólít fel követésére, s van úgy, hogy közvetítőt használ fel. De legtöbbször a kettő ötvözetével találkozunk: megszólal a szívünkben egy hívogató hang (belső elhívás = vocatio interna) és ezidőtájt egy külső megszólítás is megérkezik hozzánk (vocatio externa = külső hívás), pl. egy levél, vagy egy hittestvér által. Az a nagyon fontos, hogy meghalljuk-e a hívást, az invitalást?

Szomorú, hogy nagyon sok utat tévesztett kortársunk bolyong céltalanul. Életsivatagok, úttalan utak, céltalan tengődés - sok-sok rombadőlt és kificamodott élet jelzi, hogy valami nagyon nagy baj van velünk.

Nemrégben kíváncsi pszichológus közvéleményt kutatott az egyik nagyobb európai városban. Diákokat, értelmiségieket, munkásokat, háziasszonyokat faggatott ad-hoc módon arról, hogy "mi az életünk értelme?" s néhány esztendő kutatásának, kérdezősködése után szomorú hangú tanulmányban adta közre felfedezését: céltalanul, reménytelenül, kiüresedve, megroggyanva éli a mai ember az életét, napról napra.

Pedig közel kétezer éve, hogy eljött Valaki, aki ezt mondta: "Én vagyok az út, az élet, az igazság." (Jn ev) és azt is mondta, hogy "jőjj és kövess engem".

Tanítványság: nem vallásoskodást jelent, hanem az igazi út, az élet útjának megtalálását, hogy földi életünk ne lelki-szellemi botorkálás, bukdácsolás, tévelygés, kóválygás, szédelgés legyen, hanem legyen c é l i r á n y o s!

Tényleg legyen pályánk, amin a cél felé tartunk, legyen valóban az, hogy helyes vágányra kerül az életünk és valóban a fő állomás, (örök élet, üdvösség) felé tartson.

A tanítványnak mindig van Tanítója, Mestere. Illendő a Mestertől tanulni. A Názáreti Mester nagyon fontos tananyagot szeretne a fejünkbe és a szívünkbe tölteni, hogy ne üres legyen az életünk, hanem teljen meg az ő életét és üdvözítő igazságaival. A tanítványnak tanulnia kell!

A húsvéti és pünkösd-i események után keletkező Egyház Jézus tanítványi körének közvetlen folytatása. Ebbe a láncolatba tartozunk mi is bele, mai tanítványok! Egyetlen nagyon nagy bűne lehet a tanítványnak: az, ha nem akar az Igaz Mestertől, Jézus Krisztustól tanulni!

Milyen tanítványok vagyunk? Eleget tanulunk a Mestertől, aki a Megváltónk? Gondolunk-e arra, hogy majd eljön a N A G Y V I Z S G A, amikor végső számat kell adnunk? (2.Kor 5,1kk)

Meggyengült keresztyénységünk egyik súlyos hibája a tudatlanság. Szegődünk újra tanítványokként Jézus mellé, hogy ne csak temlomba időnként eljárógatók legyünk, hanem igazi, azaz tanuló tanítványok! Úgy legyen!

Ribár János lelkész

A világkeresztyénség hírei....

1./ Albert Martens, a híres német Marathón-futó 1994. április 15-én indul futva Hamburgból Baselbe, de nem marathóni távot fut be ezen az úton, hanem 1.100 km-t kíván legyőzni. Tervei szerint 1994. május 29-én szeretne megérkezni Baselba. Rendkívüli teljesítménye számára támogatókat keres, hogy egyrészt szerény költségeit támogassák, de ami ennél fontosabb, így szeretne adományokat gyűjteni a Kelet-Európai misszió számára. Útközben több gyülekezeti alkalmat szerveznek evangelizá-

ciós céllal. A marathóni fut, tehát Isten ügyéért fut.

2./ Az USA lakossága 90 %-ának az a véleménye, hogy Isten teremtette az embert. A vitatéma csak az, hogy hogyan történt ez a teremtés. A híres Gallup Intézet körkérdezésére adott válaszok szerint a megkérdezettek 47 %-a szószerint veszi a bibliai beszámólót a teremtéstörténetről. Ehhez a csoporthoz tartoznak az amerikai hölgyek és a feketék 53 %-a, a férfiak 39 %-a. Felsőfokú végzettség birtokában csak minden negyedik megkérdezett "kreacionista", vagyis a szó-

szerintiség híve. Az amerikai állampolgárok 40 %-a vallja azt a fajta, darwini alapeszmére támaszkodó evolúciót, fejlődélméletet, amely mögött nem a véletlen, hanem Isten áll. Ők azt vallják, hogy ezt az evolúciót Isten tervezte meg, indította el és kormányozza mindmáig, egészen a végső célbaérkezésig. Ezt a teista evolúciót vállalják a felsőfokú végzettséggel rendelkezők 54 %-a, a nagyobb jövedelműek 50 %-a. 9 % alatt van azok száma, akik nem hisznek a Teremtő Istenben.

HARANGSZÓ - Kiadó : Evangélikus Egyházközség 5900 Orosháza, Thék Endre u. 2.
Kiadásért felelős személy: Pintér János esperes
Szerkesztésért felelős: Ribár János lelkész
Társszerkesztők: Győri Gábor igazgató-lelkész, Koszorús Oszkár